

Cirkelpunt

Leven is
Ademhalen

<http://youtu.be/t8mWj-qfCW8>

Er is geen verleden en toekomst,
er is alleen het NU
en in dit NU bruist het Leven .
Er is geen geboorte en geen dood,
dit bestaan is enkel een Ademtucht
tussen gisteren en morgen.

(M)cirkelpunt

*Wandelend op de overblijfselen van een ver
verleden adem ik de Trilling in van de oude
'grond'.*

*Mijn hart glimlacht, mijn ziel bruist en ik ver-
dwijn in dit tijdloos Moment.*

*Het verleden is niet meer, afgebrokkeld en ver-
dwenen; de oude verweerde stenen zijn nog
slechts de stille getuigen van een vervlogen
beschaving, een tijd waarin Waarheid en Wijs-
heid deel uitmaakten van het bestaan en tot
uitdrukking kwam in de archetypische beelden
en symbolen.*

De tijdloze Stilte is alom aanwezig.

*Ik hef mijn ogen op naar de statische bergen
en de omringende heuvels die sinds de oude
tijden zwijzaam toekijken naar het voorbij-
vlieden van de vele levensgolven zielen,*

die zich eeuw na eeuw blijven voortbewegen in opeenvolgende cirkelgangen

*Schijnbaar onbeweeglijk staan zij in het decor waarin ik me bevind en een tijdloze bondgenoot wordt van de
Stilte. In het Heden, hier en nu, wordt verleden en toekomst verbonden.*

Een kind baant zich een weg tussen de oude resten en betreedt behoedzaam het oude pad, trede na trede...

*Het beeld kondigt Verandering en Vernieuwing aan , want wat afgebroken wordt zal steeds weer herrijzen in
een nieuw Licht. De Ouden wisten dat de mens geroepen is om uit te vliegen, om zich te ontdoen van het oude
zware gewaad. Zij waren zich bewust van de staat waarin hij verkeert en kenden de Bestemming.*

*Goddelijke Universaliteit drukt zich steeds weer uit doorheen de tijd via Zijn verschillende Vormen die de al-
oude Waarheid symboliseren . Hierin herkent men de Taal van God . Zij zijn uitdrukkingen, voertuigen van het
Kosmische Bewustzijn waarin het gehele Gods-Plan verborgen ligt . Die goddelijke Energie is zowel de Schep-
per als de Motor van de Vorm.*

*Heden ten dage staan ze er meestal verweesd bij en zijn verworpen tot lege concepten voor de huidige mens.
Ze zijn als gesloten boeken die hun geheimen verborgen houden tot de tijd rijp is en de ogen zich ontsluiten
zodat zij opnieuw 'gelezen' kunnen worden.*

De mens heeft zichzelf begrensd door zijn lagere staat en schept op die manier zijn eigen werkelijkheid die hij voor waar aanneemt. Door de opgetrokken ommuring worden Universele beelden tot dode symbolen en zijn nog slechts een historisch en religieus restant. Hij is niet meer in staat om de Bezieling achter de vorm te proeven en staart zich blind op uiterlijkheden omdat hij in de onmogelijkheid verkeert Een te worden met de Vibratie die alle vormen bezielt.

In Werkelijkheid zijn het balsems voor de ziel, een Samengaan van Geest en Stof, een knipoog van de Kosmos in de Materie, op deze Aarde waar de grond bruist van Vitaliteit. Ze zijn een geschenk voor de levende Ziel, een bevestiging van zijn Aard en een herinnering aan een oeroude opdracht die in elk individu gelegen is, om die Staat te verwerven waarin zijn oorspronkelijke vleugels ontvouwd kunnen worden en hij uit kan stijgen boven alle materie en stof die hem aan dit bestaan bindt. De verantwoordelijkheid ligt dus bij de mens zelf of de Taal al dan niet 'gelezen' kan worden en vooral of zij tot openbaring komt IN hem. Een open hart en geest zijn hiervoor de eerste vereiste en richten hem naar die plek waar de Heilige Bron opwelt. Een oer-Verlangen ontwaakt, een immense Nood om zich te laven, zich te verkwikken aan het frisse water borrelt op....

Koester dan dit diepe Verlangen wanneer je dit in je hart ervaart, ga op Weg en het wonder zal geschieden dat alles in Beweging komt. Want met één stap in Zijn richting komt Hij je drie stappen tegemoet en nadert het moment dat je bij de hand genomen wordt en de Kosmos jouw stappen leidt... Aldus wordt de Levende Bron tot Stroom en bevoeit de Aarde tot Heil van al wat leeft! Wordt dan tot Bron opdat je nooit meer dorst zal hebben en anderen zich kunnen laven...

(M)cirkelpunt

*“Volg je gelukzaligheid
en het universum opent deuren voor je
waar eerst muren waren...”
Joseph Campbell*

You have escaped the cage.
Your wings are stretched out.
Now fly.

Rumi

New-Age spiritualiteit is zonnebaden onder het eigen firmament en het verheerlijken van de eigen sterrenhemel. Het is draaien rond je eigen as, in de cirkel van leven en dood en zich tegoed doen aan het maanlicht, zelf wanend de zon te zijn... New-Age spiritualiteit is zichzelf een gouden gewaad aanmeten en zich tooien met een gouden dodenmasker, genoegzaam rondfladderen in een gouden kooi en denken de hemel te bezitten.

Gnosis daarentegen is zich durven blootstellen aan de zonnestrallen van de Christus-Zon. Het is zich laten 'aanraken', zich laten verwarmen, zich laten veranderen en vernieuwen door Zijn invloed. De Gnosis-Kracht breekt door het eigen firmament en laat een Andere sterrenhemel zien, een nieuw Licht, een nieuwe Zon, een nieuw Universum, een nieuwe Dag...

Wil je waarlijk Vrij zijn, richt dan je blik ver weg van je kleine zelf en hef de ogen op naar de 'Sterren' waar het Heil vandaan komt. Dan zal je ontdekken dat jezelf de brug bent die Hemel en Aarde verbindt!

(M)cirkelpunt

Wanneer wij het Boek van de Geheimenissen Henochs ernstig doorlezen, dan moeten wij wel tot de ontdekking komen dat de huidige levensvoorwaarden volkomen verschillen met die der oorspronkelijke natuur. Niet alleen de omstandigheden hebben zich gewijzigd, maar ook de mens is slechts een schim van degene die hij eens moet zijn geweest.

Het moet voor de wijzen uit het verleden wellicht gemakkelijker zijn geweest om hun medemensen de wijsheid voor te houden, want daar waar de natuur nog enigszins het lied der harmonie kon zingen, daar scheen ook de mens beter in staat de abstractie van de wijsheid te grijpen.

In het Boek van de Geheimenissen Henochs staat o.a.

".....en Ik, God, legde in het gebeente des mensen het geduld; in zijn ogen legde ik het gezicht; in zijn vlees het gehoor; in zijn ziel de reuk; in zijn denken de heerlijkheid; in zijn zenuwen het gevoel en in zijn bloed de smaak."

Deze beschrijving komt niet overeen met de algemeen geldende opvatting met betrekking tot de zintuigen. Laat men echter de woorden van Henoch dieper op zich inwerken, dan komt men weldra tot de conclusie dat de huidige mens ver afgedwaald is van dit oorspronkelijke schepsel volgens de beschrijving van Henoch.

De "reuk in de ziel" zou een belachelijke vermelding zijn, indien daar niet de alleroudste optekeningen der volkeren waren die spreken over: "de offeranden die Gode welgevallig zullen zijn", "de balsem die Gode welgevallig is", reukaltaren die ter ere Gods worden opgesteld, en de welriekende oliën der inwijdingen. De ademhalings- en reukorganen zijn direct met elkaar verbonden, iedere ademteug gaat langs het reukorgaan, en zou dus in binding kunnen komen met de ziel.

Ademhalen is leven; via de ademhaling zou de door

Henoch vermelde mens in staat geweest zijn de ziel te bereiken. Hierdoor krijgt de ademhaling, en vooral de in te ademen lucht, een belangrijke betekenis.

De lucht bevat de levensbestanddelen voor het organisme, maar zij schijnt eveneens een levenselixer te bevatten voor de ziel.

De lucht draagt de chemische verbindingen van de uitgewerkte natuurprocessen met zich mede: de verwerkte planten-afscheidingen, de chemische verbindingen uit het dierenrijk, de chemicaliën uit het mineralenrijk en tenslotte de afgewerkte ethers uit het mensenrijk.

Alle etherische processen vinden hun eindproduct in de samenstelling van de lucht.

En de mens ademt deze in, terwijl de ziel de "reuk" van deze processen absorbeert.

De ziel, als onaards levensbeginsel, moet zichzelf voeden met onaardse, spirituele stoffen, die zich in de lucht kunnen bevinden indien het natuurlijke omzettingproces in alle rijken doorgang gevonden heeft.

Uit de omschrijving in het Boek van Henoch kan men opmaken dat de mens nog sterker met de natuur is verbonden dan hij wellicht reeds meende.

Ook het Scheikundig Huwelijk van C.R.C., het middeleeuwse geschrift der Rozekruisers, vermeldt: "De tijdelijke natuur is de dochter van de goddelijke Natuur". De verbintenis is onverbreekelijk.

Daarom is het zo vanzelfsprekend dat de mens, als natuurlijk schepsel, er op attent moet zijn dat hij omringd wordt door de harmonie van de natuur: de vormen voor het oog; de lucht voor lichaam en ziel; de schoonheid en evenwichtigheid voor het denken; de stilte voor het gebeente; de kleuren alsmede de geuren voor het bloed; en de klanken voor het vlees.

De omgeving waarin wij voortdurend leven kan funest worden voor iedere spirituele hunkering, en tevens voor ons lichamelijk welzijn.

Wij waren er oorspronkelijk op ingesteld dat er een samenspel zou zijn tussen onszelf en de klank, kleur, geur, vorm, schoonheid, stilte en smaak van de natuur. Door de loop der eeuwen greep de mens in dit proces in en vervormde daardoor niet slechts de natuur maar tevens zichzelf en zijn zintuigen.

Het samenspel tussen mens en natuur is een doorlopend misverstand geworden.

Hoe kan men dan verwachten dat uit het denklevens der mensen edele vruchten zouden voortkomen?

Hoe kan men veronderstellen dat deze mens de goddelijke waarheid zou kunnen herkennen?

Zijn zintuigen zijn immers volkomen veranderd, zij zijn doof en blind geworden.

Oordelende naar de eigen voortbrengselen, oordeelt de mens God en de oorspronkelijke waarheid.

De mens en zijn natuurlijke omgeving werden ondergedompeld in een enorme chaos en nog komt er geen einde aan de experimenten.

De onevenwichtige samenstelling der lucht, mede door de giftige afscheidingen der menselijke voortbrengselen, is niet meer in staat het organisme op de juiste wijze in leven te houden en d.w.z.: het bloed kan niet meer proeven; het gebeente kent geen geduld meer; de zenuwen zijn of overgevoelig of afgestompt; het vlees is te dik om te kunnen luisteren; het oog kan slechts grove uiterlijke vormen waarnemen; de ziel heeft zich toegesloten vanwege de giftige geuren; en het denken zoekt wanhopig naar de verloren heerlijkheid.

De reiniging der natuur, momenteel een zeer actueel probleem, is niet slechts van belang voor het lichamelijke evenwicht, maar vooral voor het innerlijke evenwicht; disharmonie in de natuur kan de ziel aan grijpen, tast deze reeds aan, gezien de resultaten om ons heen. De ziel wordt gedwongen zich toe te sluiten, daar zij de geur der goden niet meer kan ontdekken in de haar oorspronkelijk toegewezen leefruimte.

Men zegt wel eens: "God heeft mij deze taak gegeven", of: "God heeft mij hier in deze omstandigheden geplaatst."

In het Boek van Henoeh lezende worden deze woorden een farce. Terwille van de terugkerende ziel werd de mens in een levenssfeer geplaatst die daaraan zou kunnen medewerken; niet in een omgeving die zulk een terugweg zou kunnen beletten.

Zowel het boek Genesis als het boek van Henoeh vermelden hoe mens en natuur op elkander waren ingesteld, opdat de mens alle voorwaarden zou bezitten om aan de terugkeer tot zijn oorsprong gehoor te kunnen geven.

Momenteel ondergaat de mens zijn omgeving dikwijls als een vloek of als een beletsel; is hij erg op zijn omgeving gesteld, op zijn positie en zijn geneugten, dan zegt hij veelbetekenend: "God heeft mij in deze situatie geplaatst."

Gezien de historie des mensen durven wij echter te zeggen, de mens heeft zichzelf in die situatie gemanoeuvreerd.

Een eeuwenlang misverstand tussen natuur en mens vervormde de mens tot degene die hij nu is en bracht de natuur in haar huidige desolate toestand.

God voerde ons niet in de vaak zo enerverende omstandigheden, maar onze hardleersheid, onze eigen wijsheid en onze laksheid vormden in de loop der eeuwen onze huidige omstandigheden.

De voorwaarden voor een terugkeer worden steeds moeilijker daar wij, als tegennatuurlijke wezens, niet meer weten te reageren op de oorspronkelijke wetten. Alles om ons heen is in disharmonie, de plantenwereld, de dierenwereld, de mineralenwereld en de mensenwereld.

Via welk doorvoerkanal moet het vlees, de huid, het oorspronkelijke Woord nog kunnen verstaan?

De natuur, de kosmos, is een middelaar tussen het boven en het beneden, en het schepsel moet luisteren de zijn "in het vlees" om de oorspronkelijke bedoelingen Gods te verstaan.

De huid neemt de trillingen op die de mens omringen, trillingen verkondigen de zijnstoestand van de natuur, van de ziel en van het ego.

Iedere ademhaling brengt disharmonie in ons en wij zijn doorlopend blootgesteld, via de huid, aan een bombardement van disharmonische trillingen, die door de natuur worden voortgebracht.

Wij leven doorlopend in een tegennatuurlijke omgeving en wij hebben ons daarbij, zo goed en zo kwaad als het gaat, aangepast.

Daaruit volgden allerlei lichaamss kwalen en de laatste jaren vooral ook geestelijke aandoeningen.

Deze geestelijke aandoeningen houden gelijke tred met de vervuiling en de disharmonische, chemische samenstelling in de lucht.

De ziel sluit zich toe voor de geur die haar, via de ademhalingsorganen, wordt toegevoerd.

Hierdoor wordt de mens alle zielekracht onthouden en vervalt hij dus in de louter natuurlijke reacties, die echter sinds lang eveneens uit hun evenwicht zijn. Is het verwonderlijk dat een catastrofe onafwendbaar lijkt?

Indien de ziel zich toesluit omdat de levensomstandigheden niet meer geschikt zijn voor een zieleontwaken, heeft deze natuur als middel in het verlossingsproces geen enkele zin meer; zij is niet meer capabel om aan de oorspronkelijke voorwaarden te beantwoorden.

Dus moet er van hogerhand worden ingegrepen om die omstandigheden te herscheppen; dat is een genade en een liefde-handeling

Deze noodorde is tot stand gekomen terwille van de gevallen lichtzonen; zij kregen de kans om via deze natuur de weg tot hun God te bewandelen.

Hoe kan men dan ooit zeggen dat deze natuur ons verleidt of belemmert?

De mens, als eigengereid schepsel, vormt zijn eigen belemmering en zijn bemoeienis met de natuur verziekte haar als dochter van de Godsnatuur.

Het is zo moeilijk om constant gericht te blijven op de spirituele dingen, zo verzucht de mens, en hij zoekt naar strenge methodes, naar harde wetten om zichzelf te dwingen het goddelijke nabij te blijven.

Maar hij vergeet dat de Lichtzoon uit liefde-tot-zijn God wil terugkeren en deze liefde sluit iedere dwang, iedere forcering, iedere wet uit.

Alle spirituele methoden zijn hoogstens hulpmiddelen om te voorkomen dat de mens inslaapt, want heel zijn omgeving werkt eraan mede dat hij inslaapt, dat hij vervlakt, dat zijn ziel zich toesluit.

Iedere ademhaling bevat zulk een gevaar.

Men roept in deze door de nood getekende tijd om een "terug naar de natuur", maar men doorgrondt nog niet de essentie van zulk een teruggang. Tegelijkertijd met de terugkeer van de mens naar de natuur moet de natuur terugkeren naar haar verheven aanduiding: "De tijdelijke dochter te zijn van de Gods natuur".

Om onszelf te herstellen in het schepsel dat beschreven wordt in het Henoch boek zal er een radicale verandering in onszelf moeten plaatsvinden, die echter geen enkele zin zou hebben als niet tegelijkertijd de omstandigheden zouden worden gewijzigd.

Wij zijn opgebouwd uit de fijnste samenstelling binnen de natuur en tevens bezitten wij de Geest Gods, althans zo was het eertijds.

Een terugkeer tot de goddelijke oorsprong zou geen enkele moeilijkheid opleveren zo deze aloude beschrijving nog op ons van toepassing zou zijn.

Daarom, de mens kan mediteren en filosoferen, discussiëren en lezen, indien er niet een radicale omwenteling in hem plaatsvindt heeft alle streven geen enkele zin gehad. En zo gevoelt de mens zich toch dikwijls?

Alsof al zijn streven geen enkele zin heeft?

De offerande van het ego aan de ziel moet een geur afscheiden die Gode welgevallig is.

Dat is de betekenis van de oorspronkelijke offerande, die later ontaardde in reukaltaren, allerlei offeranden of uiterlijke altaren begeleid van vreemde ceremoniën. De geur die de ziel moet afscheiden wanneer zij zichzelf met de geest verbindt in het alchemistische omzettingsvuur, waarin de tijdelijke natuur zich offert, zal Gode welgevallig zijn.

Daartoe moet er echter een harmonische zevenvoudige mens zijn, luisterende met zijn vlees; geduldig in zijn saturnale gebeente; met alles ziende ogen; en rein bloed als de dauw, waarin de godensmaak zich kenbaar maakt, zijn denken badende in de goddelijke

heerlijkheid en met een ziel die de geur der onsterfelijke rozen, of der achtvoudige lotus verspreidt.

De mens stelt zich heden tevreden met echo's uit het goddelijke verleden, hij voedt zich met klanken en dromen van dromen, omdat hij het spoor is bijster geraakt.

En hij is zo gemakkelijk te misleiden omdat zijn oorspronkelijke zintuigen niet meer kunnen reageren. Het verlangen naar weleer leeft soms nog in hem, maar het verzwakt, de geest lijkt zo veraf en misschien is alles toch een droom geweest?

Zo drijft de mens verder en verder van de oorsprong af en tussen hem en de Bron hopen zich de leringen, de methoden en de meesters op, plaatsvervangers, imitaties van hetgeen mogelijk geweest zou kunnen zijn; in het beste geval is er de glans uit een oerverleden, voortgebracht door een reine ziel, een nog levende zevenvoudige mens waarin de ziel de zwakke geur der goden verspreidt.

Hoe verder de tijden voortsnelen des te meer zal de mens zijn aangewezen op middelaars, die echter steeds minder te bemiddelen hebben en kunnen.

Want de heerlijkheid die eens in het denken werd geplaatst, zoals Henoch zegt, heeft zijn kleur verloren, heeft zijn klank verloren, heeft zijn smaak verloren, en daarvoor brengt de mens het geduld niet meer op en de ziel herkent de geur niet meer en de zenuwen kunnen de heerlijkheid niet meer doorgeven, want zij zijn ziek geworden.

Er rest als oplossing slechts een handeling, een daad die ieder spiritueel mens kent, die men in alle aloude leringen tegenkomt, die men herkent in de oudste mededelingen der wijzen en die men niettemin steeds weer uitstelt: De daad van de radicale verandering doordat "het vlees het Woord verneemt" en dit doorgeeft aan de andere zintuigen.

Nu kan men zeggen: "De geest is gewillig, maar het vlees is zwak."

Wij zeggen u: Het vlees is slechts zwak wanneer het zwak zijn WIL en sterk wanneer het zijn eigen ego-centrische doelstellingen najaagt.

Het vlees is doof geworden, maar daar waar de ziel nog leeft kan het vlees bij machte zijn om te luisteren.

De "kleine kracht" der ziel is als een onhoudbare drijfveer wanneer zij de "reuk der goden" gewaarwordt en daarop toesnelt. Dan is zij als de bloem die zich opent naar de zon en als de vogel die zijn nest altijd wedervindt en als de rivier die zijn weg naar de zee zoekt.

Zich overgevend aan "de kleine kracht der ziel" zal men bemerken hoe groot deze kracht is en hoe zij een verandering bewerkt die de mens onhoudbaar naar een oorspronkelijke natuur toedrijft, omdat de verkrachting der natuur deze mens pijnigt en onverdraaglijk voor hem wordt.

En omdat deze mens gaat lijden onder de misleiding die hem opgedrongen wordt, en hij zich ziek gevoelt door het gif dat hij gedwongen wordt in zijn wezen op te nemen.

Zodra uw zintuigen van weleer ontwaken, ontwaakt u, pelgrim en daarmee begint er een radicale omwending in u. omdat u, van binnenuit, door uw "kleine kracht" daartoe werd gedwongen.

Indien het zo met u gesteld is, gezegend zij u!

© Henk en Mia Leene

Laat uw ziel het oor lenen aan elke kreet van smart,
zoals de lotus zijn hart opent om het morgenlicht in te drinken.
Laat niet de felle zon één traan van smart drogen
vóór u die zelf van het gezicht van iemand die lijdt heeft afgewist.
Maar laat elke brandende menselijke traan uw hart raken en daar blijven bestaan
en wis hem nooit af voordat het leed dat hem deed vloeien is weg genomen.

Deze tranen, u met een groot meedogend hart,
zijn de stromen die de velden van onsterfelijke barmhartigheid bevoeien.
Op die grond ontluikt de middernachtelijke bloem van Boeddha,
die moeilijker is te vinden en nog minder vaak voorkomt dan de bloem van de vogayboom.
Zij is het zaad van vrijheid van wedergeboorte.
Ze houdt de arhat* af van strijd en begeerte,
ze leidt hem door de velden van Zijn naar de vrede en gelukzaligheid
die slechts bekend zijn in het land van Stilte en Niet-Zijn.

Roei de begeerte uit; maar als u haar doodt, pas dan op dat ze niet uit de dood zal herrijzen.
Dood de gehechtheid aan het leven, maar als u tañhâ* overwint,
laat dat niet zijn uit dorst naar het eeuwige leven,
maar om het voorbijgaande door het eeuwigdurende te vervangen.

Verlang niets.
Erger u niet aan karma, noch aan de onveranderlijke wetten van de natuur.
Maar worstel slechts met het persoonlijke, het voorbijgaande, het vluchtige en het vergankelijke.
Help de natuur en werk met haar mee;
en de natuur zal u als een van haar scheppers beschouwen en voor u neerbuigen.
En zij zal de deuren van haar geheime kamers wijd voor u openen,
aan uw blik de schatten onthullen die verborgen zijn in de diepten van haar zuivere, maagdelijke schoot.
Onbezoedeld door de hand van de stof toont ze haar schatten alleen aan het oog van de geest,
het oog dat zich nooit sluit, het oog waarvoor in al haar rijken geen sluier is.
Dan zal ze u de middelen en de weg tonen, de eerste poort en de tweede, de derde, zelfs tot aan de zevende.
En dan, het doel, waarachter, badend in het zonlicht van de geest,
onuitsprekelijke heerlijk heden liggen, door niemand gezien behalve door het oog van de ziel.

Uit de Stem der Stilte

Tañhâ: 'de wil om te leven', de angst voor de dood en de gehechtheid aan het leven, de kracht of energie die wedergeboorten veroorzaakt.

Arhat: Een Arhat is iemand die onwetendheid en verstorende emoties voor eeuwig uit zijn geest heeft verwijderd. Bovendien heeft hij alle karma, dat een wedergeboorte in de cyclus van telkens terugkerende problemen (samsara) zou kunnen veroorzaken, gezuiverd. Zo iemand vertoeft in een toestand van vrede, voorbij alle verdriet en lijden, die nirvana of bevrijding wordt genoemd

“Wie, dachten jullie, waren te allen tijde de gezondenen van de Zeer Hoge? Ze waren meer strijders dan filosofen. Ik zie verwondering op jullie gezichten, broeders...maar weten jullie wel wat een strijder betekent? Het is een man die geen rust kent.... Eén van die werkers, goudsmiden van de ziel, die niet bevreesd zijn voor de meest onontgonnen gebieden. Wat blijft erover van woorden als ze niet de belofte zijn van feiten? Wat blijft er van woorden over als de feiten hen bedriegen? Laten redevoeringen dan tegelijkertijd handelingen zijn... Begrijp dat goed: een woord kan een lading Liefde zijn die naar de mensheid uitgaat; ik heb het over een tastbare wereld die een andere doordringt. Als het woord daad wordt, is het doel bereikt, want het transmuteert. Ziedaar de enige energie die jullie moeten gebruiken, de enige die kracht heeft, want alleen hij is scheppend. Het hemelse zwaard kan geen andere vorm hebben dan de punt van jullie hart. Door de kennis van die wet is de strijd reeds gewonnen nog voordat hij is begonnen; het lijkt op een gave. De liefde, zeg ik jullie, trekt zich niets aan van de in vierdelende kracht die hij tegenover zich vindt, want sedert altijd, is de overwinning voorgeschreven in de wereld waarin slechts hij toegang heeft.....”

“Dagen en nachten vertel ik jullie al over Mijn Vader, over de liefde, over het hart van de hele mensheid. Ik weet dat sommigen er beelden van opvangen, reflecties, misschien vermoeiend, van onzichtbare werelden en de vraag doet zich voor wat te doen om de beelden, veroorzaakt door deze woorden, te belevendigen, opdat zij geen lege doppen blijven die men probeert te vullen met filosofische concepten? Ik zeg jullie dat begonnen moet worden met het herstellen van de stroom die jullie verbindt met de Natuur. Zovele levensvormen barsten van vreugde onder jullie, boven jullie en jullie hebben ze vergeten!

Onthoudt dit: de mens is een bomenvariëteit temeer op deze aarde. De kosmos heeft hem voorzien van zeven wortels en zeven takken. Soms is hij zich van enkele daarvan bewust en laat enkele knoppen ontluiken...maar hoe wanordelijk gebeurt dat. Zijn zeven wortels zijn de aardse krachten die hem voeden. Het zijn de kanalen voor ons voedsel, maar ook van een heel volk van wezentjes die de sappen van de Grote Baarmoeder voor ons distilleren. Zijn zeven takken ontwikkelen zich in en waken over de transcendente ether.

Zo lijken jullie op de boom die er nog naar zoekt op welke harmonieuze manier hij bezig is zich te ontwikkelen en die zich verdeelt in twee tendensen, die zijn stam met zijn ruwe bast maar niet schijnt te verenigen.....”

“De volkomen liefde waar jullie naar streven is nooit vaag en ongecontroleerd. Hij volgt de krachtlijnen die hun vertakkingen hebben in het hele Universum. Leer dus om die kanalen te herkennen, ze dienstbaar te maken, zodat ze een verlengstuk van je lichaam worden. Ik leg jullie geen discipline op mijn broeders, het is meer een sleutel tot reiniging die ik jullie reik, opdat jullie je vol vertrouwen met mijn Vader verbonden zullen voelen.”

Om het innerlijk licht concreet te ervaren moesten we dus onze leefwijze veranderen. Het was opnieuw in ere herstellen van oude regels die over het algemeen niet meer werden nagevolgd, maar waarvan Hij de diepgaande gevolgen kende.(...) De Meester wilde voor alles dat wij ons etherisch lichaam zuiverden door het gerichte werk van de wil. Hij leerde ons dat de golven van de menselijke wil inderdaad over het algemeen de wezens die binnen het element aarde evolueren, slecht bekomen. Wij begrepen dat de mens zich afsnijdt van zijn wortels, als was het alleen al door wat wij heden ‘parasieten’ noemen en waarmee hij de materie die hem draagt doordrenkt.

“Mijn doel is niet de mensen te helpen, maar hen te leren zichzelf te helpen...alleen dat zal hen uit hun cocon bevrijden! Ik verlang niet gehoorzaamd te worden, mijn broeder; mijn Vader noch ik wensen dat. Gehoorzaamheid heeft alleen de vrees als bondgenoot en de Eeuwige spreekt van Liefde. Hij wenst maar één ding, dat je Hem in jezelf herkent, de rest is slechts gevolg. Wil je wonderen? Realiseer die dan eerst in je hart.... Leer de liefde te beminnen om de liefde, leer om je niet verschillend van anderen te voelen. Het is dat gevoel van verschil dat alles ingewikkeld maakt. Ik verzeker aan allen die naar mij luisteren dat alleen het gevoel van totale eenheid met de Vader en zijn Schepping bevrijdend is. Tel mentaal tot twee en jullie vervallen al weer in de dualiteit, gegrepen door de onophoudelijke kringloop van verlangen en bevredigingen. Degenen die deze woorden niet kan aannemen zal ongetwijfeld naar een Meester zoeken...en ik ben geen Meester... Ik ben Hij die komt om de ketenen te verbreken!”

Weinigen slechts begrijpen het Levensprincipe of het doel van het Leven. Het Principe van het Inzicht schraagt alle dingen en het is het aller voornaamste. Daarom is de spreuk zo juist: "Bij al wat gij u verwerft, verwerft Inzicht." Bewust het doel van het leven te begrijpen, vormt de grondslag van alle dingen. Dit was het wat Salomo zoveel voorspoed bracht. Hij bad dat hem het verstand gegeven zou worden en een opmerkzaam hart. Hierdoor opende zich voor hem zulk een bron van wijsheid en dit verschaftte hem zulk een machtige positie en rijkdom en eer, dat hij bekend stond als de koning met de duizend heerlijke talenten. Symbolisch werd hierover gesproken als Salomo's duizend vrouwen.

Salomo was geen koning in de letterlijke of wereldlijke zin van het woord, hij was koning over zichzelf en zijn huis, dat was zijn koningschap. Van die troon deelde hij liefde, begrijpen, wijsheid, rechtvaardigheid en overvloed uit aan allen die zijn wijze raad kwamen vragen. In die tijd vroeg de hele mensheid erom en hij ontving duizendvoudige liefde en wijsheid, rechtvaardigheid en overvloed. Salomo regeerde met een ijzeren staf, maar dit was het symbool voor de onverbiddelijke Wet. Wanneer dat, wat hij uitgezonden had, met een duizend maal tienduizendmaal vergrote kracht terugkeerde, dan zou het Koninkrijk van Salomo, al besloeg het de gehele aarde, niet de rijkdommen kunnen bevatten die de Wet als beloning bracht aan hem, die de schat van de Christus Gods kende, het Zelf tot uitdrukking bracht en Gods Wil uitvoerde.

"Denkt niet aan wat gij ontvangen zult en gij zult uw beloning niet kunnen omvatten. Heb in de eerste plaats God lief en daarna de gehele wereld.

Alleen dit heeft de aarde verlost en de hemel is het gevolg ervan. De harmonie heerst oppermachtig. Salomo eiste van zichzelf dat hij dit zou doen met inzicht, wijsheid, rechtvaardig oordeel, met open handen en grote vreugde. Wat was het resultaat? De aarde kon de overvloed niet meer bevatten, zij werd tot Hemel. Verwondert het u nog dat Salomo's tijdgenoten hem een groot koning, een God noemden? Zij begonnen hem te aanbidden, daar zij dachten dat hij hun al wat zij nodig hadden, kon verschaffen. Maar hierin vergisten zij zich. Zij beseften niet dat Salomo hun een voorbeeld stelde dat zij dienden te volgen.

God zei tot Salomo: 'Niemand zal uw gelijke zijn op de gehele aarde'

Op aarde kon er niemand aan hem gelijk zijn, want hij had de aardse staat losgelaten; de hemelse staat was de zijne en daar regeerde zijn volk, even koninklijk als Salomo zelf. Hij bracht God, het erfdeel des mensen tot uitdrukking en daarin moesten zij hem volgen...

Zulk een koning is een waarachtig heerser, niet over enkelen, maar over iedere menselijke eenheid. Zij heersen met hem. Dit zijn God en de mens die samen oppermachtig regeren. Dit is het Huis Israëls, wanneer het wordt tot de boom, de wortel, de tak, de twijg, het blad, de bloem, de geur van de bloem, het geestelijke wezen van alle rassen.

Zulk een ras heeft eens deze aarde bewoond en door zulk een ras zal zij weer bewoond worden. Ik zeg u, twijfel niet; de hemel is hier als iedere mens de aarde tot hemel wil maken. Daar de mensen echter weigeren aan deze oproep gehoor te geven keren zij steeds weer, door middel van de geboorte, terug tot de aarde met haar beproevingen en ellende. Steeds weer ondergaan zij de dood, tot eindelijk de les geleerd is dat het gehele menselijke ras steunt op de rots van absoluut geestelijk Inzicht.

Voor zulk een ras bestaat de dood niet, daarom ook Karma niet. Karma is slechts de vergelding voor het tot uitdrukking brengen van tweedracht en disharmonie. Vervangt vergelding door zelfverloochening en gij hebt de oorzaak van het Karma opgeheven. Neemt de oorzaak weg of stelt er een hoger Ideaal voor in de plaats en de lagere toestand zal opgeheven zijn. Dan hebt gij de trilling van uw lichaam verheven boven het niveau waarop Karma kan bestaan. Door de dood wordt Karma geenszins opgeheven noch vernietigd of uitgewist maar vergroot het daarentegen duizendvoudig, zodat het in grote golven over iedere menselijke eenheid uitgegoten wordt. Maar het ogenblik dat gij het idee van de dood en de wedergeboorte verwerpt door Inzicht, zijt gij bevrijd van Karma en dood. Dan zijn beiden uitgewist.

Wanneer men nog niet zover is, dat men de absolute onafgescheidenheid van het leven inziet en beseft, en haar dus niet tot uiting kan brengen, dan is de reïncarnatie er als uiterste geneesmiddel voor de dwaling van de dood.

Reïncarnatie is slechts een leidend licht op het doodlopend spoor van de dood. Wanneer dit licht gevolgd wordt, kan de dood door het draaiende rad van aardse ervaringen heen ten slotte overwonnen worden.

Door middel van de lessen die wij uit deze ervaring trekken, komen wij er eindelijk toe de door mensen gemaakte en ons opgelegde dogma's en belijdenissen op te geven. Dan kunnen wij de volle heerlijkheid Gods ingaan, in het Licht dat steeds helder is blijven schijnen, ook al leek het ons omfloerst doordat wij ver van het Vaderhuis afgedwaald waren... het huis van ons ware Zelf, onaangetast door menselijke dogma's en bijgeloof.

Bij iedere stap, die ons dichter bij dat Huis brengt zien wij het Licht helderder schijnen en als wij binnentreden vinden wij het volle Licht, warmte en schoonheid, die tot nu toe alleen door onze eigen

opvattingen verduisterd werden. Daar zullen wij rust en vrede vinden. Aan het eind van deze lange weg is alles vergeven en vergeten...

Staat stil en ziet de verlossing van Christus binnenin u.

Uw geloof geeft de dingen de uiterlijke vorm die gij schiept door gedachten, woorden en daden. Is de gedachte niet goed, dan is het geneesmiddel: 'verander uw gedachte.' Beschouw dat, wat niet is als het ware.

Het Ideaal is de Christus in de mens. Dit is de fakkel die de onuitblusbare vlam draagt.

Om deze vlam aan te wakkeren en steeds helderder te doen branden zijn de voorschriften, opdat de mens deze nooit zou vergeten, niet in één, maar in twaalf Bijbels te boek gesteld.

Om deze voor vernietiging en vervalsing te bewaren zijn zij in steen uitgebeiteld. Om ze onder één hoofd te verzamelen is de grote Piramide gebouwd, het bewijs dat de Christus, de basis van alle beschaving, voor eeuwig onuitroeibaar onder de mensen gevestigd was.

De Piramide zou voor eeuwig stand houden, niet alleen als een Lichtbaken, maar ook als een reflector voor het Licht.

Bovendien stond zij voor het vaak herhaalde gebod:

“Als de mensheid het Licht verloren heeft, laat zij dan binnengaan; daar zult gij de voorschriften vinden om het Licht te vernieuwen, zodat het van u zal uitstralen voor de verloren schapen die zonder Licht rondzwerven.

Voor God zijn allen die zonder het Licht (Leven) rondlopen, schapen die van de kudde zijn afgedwaald. Maar altijd kunnen zij tot de kudde terugkeren. De Christus, de herder, wacht met opgeheven fakkel op hen die haar willen binnengaan. Ofschoon het Licht eeuwenlang verborgen scheen, is het er altijd geweest voor hen die het zoeken. Het is de eerste openbaring van de Kosmos geweest. De Stem, het Woord van God weerklonk:

'Er zij Licht, hier is het Licht' en de Trillingen kwamen tevoorschijn. Met deze Trillingen ontstond Leven.

Dat de grote Piramide met haar grondslagen stevig op aarde gevestigd, haar ongekroonde hoofd tot in de hemel opricht, getuigt van het feit dat Leven nooit gescheiden is van God.

Wanneer de mens zijn ware erfdeel Christus aanvaardt en inziet dat de Christus Gods zijn eigen Ware Zelf is in zijn volle heerschappij, dan zal de kroon of de topsteen geplaatst worden en dan zal de Piramide staan als eeuwigdurend bewijs voor het feit dat de mens nooit meer van de kudde zal af dwalen.

Uit Meesters van het Verre Oosten
(bewerkt)

Baird.T. Spalding

En er zijn hemelse lichamen en aardse lichamen, maar de glans van de hemelse is anders dan die van de aardse.

De glans van de zon is anders dan die van de maan

en de glans van de sterren is ook weer anders;

zelfs de ene ster verschilt in glans van de andere.

Zo is het ook met de opstanding van de doden.

Gezaaid wordt in vergankelijkheid,
opgewekt wordt in onvergankelijkheid.

Gezaaid wordt in oneer,
opgewekt wordt in heerlijkheid.

Gezaaid wordt in zwakte,
opgewekt wordt in kracht.

Gezaaid wordt een aards lichaam,
opgewekt wordt een geestelijk lichaam.

Als er een aards lichaam bestaat,
bestaat er ook een geestelijk lichaam.

1 Korintiërs 15:40-44

Aan dit ‘einde van de eeuw’ staat de mens voor de poort der gelegenheid en daar hij zijn eigen goddelijkheid gaat ontdekken zal hij het gebied van werkelijke waarden binnengaan en tot een zuiverder kennis komen van God. Hij staat tegenover het mysterie van de nieuwe geboorte en hij moet door die ervaring heengaan.

Deze goddelijkheid in de mens moet tot geboorte worden gebracht in de enkeling zowel als in het ras en op die manier kan het koninkrijk Gods op aarde tot aanzijn worden gebracht.

De weg tot in het koninkrijk is universeel en de mens zelf is het symbool en de werkelijkheid.

Hij zoekt in alle mythen en symbolen van de wereld; hij leest en kent de geschiedenis van de Verlossers der wereld; tegelijkertijd moet hijzelf dezelfde geschiedenis opvoeren en de mythe tot een feit maken in zijn eigen persoonlijke ervaring; hij moet Christus kennen, hij moet tevens Christus stap voor stap volgen door de grote ervaringen heen van het inwijdingsproces.

Iedere inwijding wordt voorafgegaan door een reis; elk stadium en elke dramatische gebeurtenis komt aan het einde van de reis. De symboliek hiervan is duidelijk. Het betreden van het Pad is een bekende manier om de nadering te beschrijven door een menselijk wezen tot de mysteriën. Het is belangwekkend vast te stellen dat momenteel de hele wereld onderweg is. Iedereen reist, hetgeen een symbolisch proces is voor een innerlijke toestand van zoeken en bewegen naar een vooraf bepaald doel. Reizen per trein, per boot en met het vliegtuig is momenteel het lot van iedereen. Mensengroepen worden in vele landen van plaats tot plaats gebracht volgens economische condities en volgens bepalingen van het lot.

We reizen naar links en naar rechts. We zijn onderweg en verruimen onze horizon. Ook bereiden we ons voor op verruiming van het bewustzijn die ons in staat zullen stellen op twee gebieden tegelijk te leven, namelijk het leven dat op aarde geleefd moet worden en het leven dat we kunnen leven in het koninkrijk Gods. De mens bevindt zich in de eerste etappe van zijn reis naar het mystieke Bethlehem waar het Christuskind zal worden geboren en de eerste inwijding is momenteel voor velen een aanstaande gebeurtenis.

Ook wordt iedere inwijding aangegeven door het uitspreken van een Machtswoord. De ingewijde hoort het, maar de rest van de wereld niet.

Toen Christus door deze crises heenging, weerklonk er telkens weer een Stem en de klank die werd voortgebracht “opende opnieuw de poorten des levens”.

Deur na deur wordt geopend op verzoek van de ingewijde en op het antwoord van de Inwijder, die zich aan de andere kant bevindt van de poort. (...)

Grote Woorden in verband met het ras hebben weerklonken en hebben de nodige veranderingen tot stand gebracht en hebben een kracht van ware geestelijke waarde betekend voor de gevoelige mens.

Het woord of klank voor het oude Azië van het verleden was TAO of de Weg. Het betekende de oude Weg die de Ingewijden van het verre Oosten gingen en onderwezen. Voor ons is de klank AUM die in onze Westerse taal verbasterd is tot AMEN. De oude geschriften van India beschouwen dit Woord als op bijzondere wijze de aanduiding van de goddelijkheid, van de geest des levens, de Adem Gods.

Wat het nieuwe Woord zal zijn dat uit het Centrum zal voortkomen weten we niet, want zolang het ras niet gereed is zal het niet worden gehoord.

Maar er is een algemeen Machtswoord dat aan het ras zal worden toevertrouwd als wij van de geboden gelegenheid goed gebruik maken en door de nieuwe geboorte het koninkrijk binnengaan. Het is dit woord dat de verborgen ziel van de mens tot leven zal doen komen en hem tot een hernieuwde geestelijke activiteit zal aanzetten.

Naarmate het ras groeit in gevoeligheid, naarmate de aspiranten van de wereld in de vele godsdiensten, door meditatie het vermogen aankweken de Stem te horen die alle andere stemmen kan overstemmen; en naarmate zij leren de Klank waar te nemen die alle andere klanken tot zwijgen zal brengen, zullen ze, als groep, het nieuwe Woord waarnemen dat naar voren zal komen.

Bij iedere inwijding van Jezus werd een teken gegeven; het was een teken dat in het bewustzijn werd opgetekend van hen die geen ingewijden waren. Iedere keer werd er een symbool of vorm gezien die duidde op de openbaring.

Christus zelf zegt ons dat aan het einde van de eeuw het teken van de zoon des mensen in de Hemelen zal worden gezien.

Net zoals de geboorte in Bethlehem werd ingeluid door een teken, het teken van de ster, zo zal die geboorte, waar naar toe het ras zich spoedt, eveneens worden ingeluid door een hemelsteken.

De roep die opstijgt uit de harten van alle ware aspiranten naar inwijding is op prachtige wijze vervat in het volgend gebed:

'Er is een vrede die alle begrip te boven gaat; zij verblijft in het hart van hen die in het eeuwige leven.
Er is een macht die alle dingen nieuw maakt.
Ze leeft en beweegt in hen die het Zelf als Een kennen.
Moge die vrede om ons zijn, die macht ons opheffen totdat we staan waar de Ene Inwijder wordt aangeroepen totdat we Zijn ster zien stralen'
Wanneer dat teken wordt gezien en het woord wordt gehoord, zal de volgende stap het waarnemen van de visie zijn. Het Plan en de rol die de ingewijde erin te vervullen heeft worden hem getoond en hij weet dan wat hij moet doen. Van deze visie wordt gesproken als 'de visie van God', maar ze wordt aan de mens tot uitdrukking gebracht in termen van Gods wil en de volheid van datgene wat God van plan is. We moeten ingewijd worden in het mysterie van die wil. De visie van God is de visie van Gods plan. Niemand heeft ooit God gezien. De openbaring van God komt door de openbaring van Christus.

*'Filippus zeide tot Hem: Heer, toon ons de Vader, en het is ons genoeg.
Jezus zeide tot hem: Ben ik zo lange tijd met ulieden en hebt gij mij niet gekend Filippus? Die Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh, XIV, 8,9)*

Christus openbaarde in Hemzelf de wil van God en gaf aan de mensheid een visie van Gods plan voor de wereld, namelijk de komst van het Koninkrijk. Hij was God en het woord Gods kwam uit Hem voort. De mens leeft door de incarnatie van God in hemzelf. Wanneer hij door de poort van de nieuwe geboorte gaat kan hij het vlees verlossen waarin die goddelijkheid is gevangen en kan dan helpen bij de verlossing van de wereld. Ook voor het ras is er de crisis, de inwijding en de visie. Maar die visie is nooit van het gehele plan. Het is niet van de allerlaatste ervaring en ook niet van de peilloze vervulling. Daarvoor zijn we nog niet gereed. Christus zelf verkondigde de laatste openbaring niet, Hij zag en verkondigde de volgende stap voor het ras. De gebeurtenissen die direct voor ons liggen worden aangevoeld om dan later intelligent overwogen te worden;

er is een moment van vooruitzien, een voorspellen van beweging en activiteit, van moeilijkheden en dienst en van de volgende zich ontplooiende heerlijkheid.

Op de visie volgt dan, net zoals die op de inwijding volgde, een hernieuwde cyclus van beproeving en moeilijkheid. De onthulde waarheden en de geschonken openbaringen moeten worden uitgewerkt in de ervaring van het dagelijkse leven. Op de periode van exaltatie en van visie moeten momenten van assimilatie en beschouwing volgen. Tenzij men praktische ervaring heeft wat gekend wordt blijft het op de bergtop van openbaring.

Iedere inwijding leidt tenslotte tot uitgebreidere dienst. De momenten op de bergtop moeten worden gevolgd door praktisch geestelijk leven. Het Zelf en het bereiken ervan moet worden vergeten in dienst aan anderen. hier is geen ontkomen aan. Ieder hoogtepunt van succesvol bereiken wordt gevolgd door een cyclus van beproevingen. Elke nieuwe verworven openbaring moet worden aangepast aan de behoeften van een ingespannen leven van dienst; inwijding sluit altijd in, hernieuwde beproevingen en verhoogd vermogen tot dienen.

uit: Van Bethlehem tot Golgotha
A. Bailey

Love is the dancing cry of the soul,
calling the body to worship
Like a shining whirlpool, or a spinning mayfly
So is love among the skies.

I leap across the mountaintops,
madly singing the song of all songs
I float through the ether, intoxicated, thrilled
I think only of your love, your calling to me
And I dance the thousand dances of love,
all returning to you.

It is not the play of children,
nor the detached unity of wise sages
Unreal! Unnecessary!
Where is the beauty?

When I, like a glowing comet,
may flash around your sun
Laughing, singing, with the joy of loving you!

Wine makes drunk the mind and body
But it is love which thrills the soul
When I approach you,
I feel the mad pounding of love
The singing wonder
The joy which opens blossoms
on the trees of the world.

Come to me, and I shall dance with you
In the temples, on the beaches,
through the crowded streets
Be you man or woman,
plant or animal, slave or free
I shall show you the brilliant crystal fires,
shining within
I shall show you the beauty deep within your soul
I shall show the path beyond Heaven.

Only dance,
and your illusions will blow in the wind
Dance,
and make joyous the love around you
Dance,
and your veils which hide the Light
Shall swirl in a heap at your feet.

Rumi

Verrukking

Verrukking komt tot het dankbare hart dat wordt verlicht door tegenwoordigheid.

Gooi je dankbaarheid met een grote zwaai uit naast het pad waarlangs je opstijgt.

Om van de oogst van je dankzegging te kunnen genieten moet je alles koesteren wat je op je pad door de gulle Gever wordt geboden.

Zou de zon niet langer opstaan, dan zou je zien hoe er een nevel neerdaalt tussen jouw geest en de schatten die dagelijks over je worden uitgestort.

Maar al te vaak worden de kostbare momenten van het leven niet gewaardeerd tot ze in het voorbijgaan oplossen.

En ook al drukt het zwaar op je, vergeet niet dat de helft van wat je wordt gegeven een bittere drank is, die is bereid om je groter te maken. En je kon je beloning niet op een passender manier krijgen.

Van de tweevoudige facetten van alle dingen zegent het ene je door te verschijnen, het andere door de lessen die het je biedt.

Maar al te vaak betreur je de ongewenste geschenken van de schaduw-god en sluit trots je hart voor wat je niet bevalt.

Weet dat je geen verrukking kunt vinden als degene die je verkoos te zijn kleiner is dan wat je ziet in mij.

En ook kun je je niet verheugen in de liefde als degene die je denkt te zijn groter is dan wat je ziet in elkaar.

Gesloten deuren en opgetrokken muren blokkeren je geluk en laten je zonder dat je wordt opgemerkt wachten in de wereld zonder seizoenen buiten de veelvoudigheid van het leven.

Zelfs meedogende mensen bidden dat de wereld beter wordt door hun goede wil.

Maar dit zeg ik naar waarheid, er kan alleen een zinvolle verandering optreden in het hart van wie kijkt.

Want het enige wat was en ooit zal zijn is de manier waarop jij het ziet.

Alles wordt je gegeven op het dankbare hart na dat het wil ontvangen.

Dat wacht op je bereidheid, het trainen van je meest verheven geschenk.

Tot je alles omhelst, blijf je half af in de magistrale handen van de Maker.

Het aangezicht van het leven waarvan jij vindt dat het anders is dan je zou willen dat het was, is het symptoom van je niet verwezenlijkte zelf dat als enige de moed heeft om de niet geclaimde geschenken te waarderen.

Besef dat dit de sleutel is en de geheime schat die ze ontsluit, en alle andere vormen van rijkdom zijn slechts een muntstuk in je broekzak.

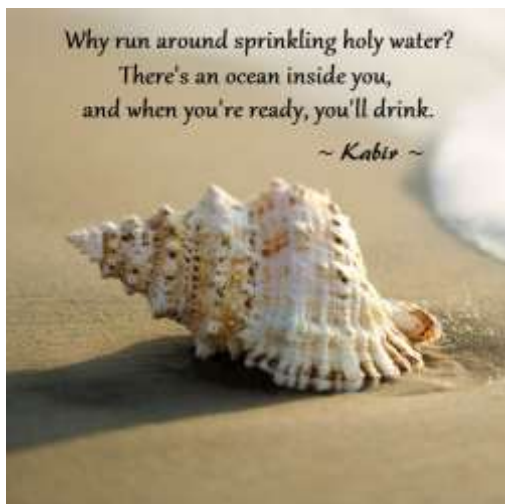
Ook al ben je blij met de beloning die je wens in vervulling doet gaan, het is een klein blijk van waardering vergeleken bij de gift die je ziel vervulling schenkt.

Dan komen de muren naar beneden en worden de poorten van je hart wijd open gegooid. En de last die je als een zware keten aan je vrijheid met je meedroeg voegt oorspronkelijkheid toe aan je vreugde.

Dan schijnt met een eindeloze dankbaarheid voor één wezenlijk zuiver moment van ontwaken door jouw tegenwoordigheid een onweerstaanbaar licht op de wereld. Dit is alles, meer is er niet, maar in de volle dankbaarheid van je besef is het zoveel meer.

Alles wat er te zeggen valt komt hierop neer.
Geef je nu over en geniet van wat je wordt geboden.

Uit: De terugkeer van de profeet
Hajjar Gibran

I offer you peace.
I offer you love.
I offer you friendship.

I see your beauty.
I hear your need.
I feel your feelings.

My wisdom flows from
the highest Source.
I salute that Source in you.

Let us work together.
For unity and peace.

~ Mahatma Gandhi ~

I'll Find My Way Home
<http://youtu.be/2oANV6SQhwI>

www.destralendgnosis.be

Contact:

am.cirkelpunt@gmail.com
of
cirkelpunt.am11@destralendgnosis.be